Napsal uživatel Lucie Endlicherová
Čtvrtek, 24 Duben 2003 04:00

Přiznávám, že psát o desce ***.....opilí potměchutí*** libereckého dua **Disneyband** se mi vlastně bude těžce. Od chvíle, kdy jsem poprvé cédéčko poslouchala, už uplynulo hodně vody a dá se říct, že se jejich placka stala průvodcem pár mých přejezdů napříč republikou. No a napište něco nepěkného o někom, kdo je vám přívětivým a hlavně věrným společníkem až do chvíle, kdy dojdou baterky přehrávače :-).
O Disneybandu jsem hodně slyšela, párkrát jsem zachytila jejich písničky z rádia, ale stejně se dá říct, že jsem byla "pole neorané" a Disneybandem nedotčené.

V takovém případě na mě první skladba desky - Jedna noc s inkvizitorem - zapůsobila jako "časovaná bomba". Možná příliš vyzývavý text, ve kterém však nechybí neotřelé a barvité výrazy, jež musely mé ucho jen potěšit ("*jsem Konětrysk jsem Mužestisk... jsem Dotekúst jsem Trávurůst...* "), pevný a jistý výraz zpěvačky Věrky Soukupové, možná místy tápající, ale hlavně příjemný tenor Martina Kadlece - a v hlavě otazník, zda tohle vydrží pro celou desku.
Po prvním poslechu celého cédéčka (má bezmála 40 minut) jsem byla malinko rozpačitá. O lidech zrozených ve znamení Blížence se občas říká, že v sobě spojují černou a bílou, hlubokou radost a stejně hluboký smutek, cit i rozum. A přesně taková je, alespoň podle mě, prvotina Disneybandu. Kupodivu tu Věrka není jen zástupkyní onoho citu a Martin nehraje jen na rozumovou strunu. Díky lyričnosti textů (jejich výhradním autorem je Martin Kadlec, stejně jako u hudby) se oba protagonisté dostávají především do spleti dojmů, pocitů, které se snaží co nejplastičtěji předat dál. Ne nadarmo se patrně v názvu desky objevuje stav opilosti - snad právě on je příčinou vší energie, nacpané na relativně malém prostoru. Domnívala jsem se, že tohle všechno není možné nabídnout posluchačům i na koncertě. Vypracované, ač jednoduché nahrávky jsou dobrá věc, ale pokud dojde člověk na vystoupení plný očekávání, které je postupně zklamáváno, není to jistě dobré. Pak jsem ale měla možnost zajít na křest zmiňované desky a viděla, že Disneyband je "všehoschopný" - i onoho maximálního nasazení naživo až do konce.

Ještě pár postřehů. Záhadou mi zůstaly Martinovy výlety do, dejme tomu, křesťanské symboliky ("Svatá trojice" svým názvem a třeba zpovědnicí; svatý Jan ve skladbě "
S Shakespearem pod peřinou

"; "
Trhací kalendář
" se zatloukaným křížem či "
Stigmata
" a "
na ručičkách hodinek jsem ukřižován
"), snažila jsem se proniknout, zda jsou jen "módním kliše" nebo mají nějaký další význam, nepřišla jsem na to však. Při každém dalším poslechu se naopak kochám nápadem "
Tvůj krok průvan zdvih možná se i světlo zhasne/a přijde starý žár o berlích
" ("
Přišel jsem
") či "
Láva v lahvích balená prohoří přes uzávěry
" ("
Odi Et Amo
"). Jestli tohle bude stejně slibně pokračovat jako to začíná, klobouk dolů. Booklet potěší všechny milovníky neotřelých nápadů (obrazy Šárky Nemešové vznikaly zvlášť k jednotlivým písním). A třeba ještě - nedejte si ujít bicí - kdy se vám znovu podaří zachytit na takové nahrávce hráče na bicí z čistě rockové kapely Krucipüsk (občas bývá zařazována až k metalu, ale to už nechám odborníkům).

Disneyband má všechno před sebou. Do "velkého hudebního světa" vstoupil sebejistě a s pořádnou dávkou dobré muziky. Jen tak dál, houšť a větší kapky, milí seveřané :-)